

Der afgaves 67 Stemmesedler, af hvilke 13 vare blanke. Tilbage bleve saaledes 54 gyldige Stemmesedler. Det afgørende Flertal var altsaa 28.

Valgt blev Frier med 31 Stemmer. Derefter havde Scheel 22 Stemmer og Clausen 1 Stemme.

Derefter foretoges Valg af 4 Sekretærer.

Valgte bleve efter Formandens Forslag: N. Andersen (Tisted Amt), Kvist, Lohmann og S. Sørensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeren be- myndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

Formanden (Høgskro): Dette Valg er begæret foretaget efter Reglerne for Forholdsalsvalgmaaden af de samme Medlemmer som tidligere. Der er anmeldt for mig 3 Valgrupper paa henholdsvis 45, 31 og 25 Medlemmer. Af 1ste Gruppe indsættes: Rosager, H. Madsen, Blem, Alberti, Leth, Espensen, Bluhme og P. Pedersen; af 2den Gruppe: D. Scavenius, Aberg, Paulin og P. Nielsen, samt af 3dje Gruppe: Neergaard, Dalsgaard, Wistoft og Bertelsen (Vejele A.).

Fra Formanden for Udvalget for Andragender har jeg i Dag modtaget en Skrivelse, hvori han anmoder om, at de to Andragender fra Agrarforeningens Hovedbestyrelse, som ere henviste til dette Udvalg, maa blive overgivne til det Udvalg, der nu er blevet nedsat angaaende Kreditforeningerne. Dette Ønske vil blive efterkommet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 51 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Bajer: Dersom man ikke vidste, at den højtærede Justitsminister havde fremsat dette Lovforslag, skulde man, i alt Fald efter Indholdet, vente at finde den højtærede Udenrigsminister her, efter som Udenrigsministeriet nævnes mange Gange, men ikke Justitsministeriet. Deri skal der ikke ligge nogen som helst Anse fra min Side. Lovforslaget indeholder jo egentlig Ordningen af, hvad man kunde kalde et Stykke udbømmet Justitsministerium, udbømmet, ikke til det nærmere Udland, men endog saa til det meget fjerne, idet det nemlig omhandler danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion. Men jeg nævner dette, fordi det staar i Forbindelse med et Spørgsmaal, som i tidligere Tider har interesseret Rigsdagen i høj Grad og burde fremdeles gøre det. Det er Ministeransvarligheden, som jo kun har været et tomt Bogstav i Grundloven i snart et halvt hundrede Aar. Det følger jo nemlig ganske af sig selv, at naar Udenrigsministeren nævnes i Lovforslaget, er Udenrigsministeren ogsaa ansvarlig med Hensyn til de Tilfælde, der kunne forekomme i Anledning af denne Lov. Det er jo nærmest kun en teoretisk Interesse, Sagen har i Djæbliffet, men det gælder ganske i Almindelighed. Og med det samme vil jeg gøre en anden Bemærkning, som er af mere formel Natur, og det er, at der er en Væksen i vore Love med Hensyn til, om der skal staa Ministeren eller Ministeriet. I denne Lov finder man helt igennem Udenrigsministeriet. I Konsularloven af 14de April forrige Aar finder man 3 Gange „Udenrigsministeren“ og 2 Gange „Udenrigsministeriet“, uden at det er muligt at se, at der er mere Grund til at bruge det ene end det andet Udtryk. Jeg har gennemgaaet forskellige Love fra de senere Aar, især justitsministerielle, og er kommen til den Erkendelse, at disse to Udtryk bruges aldeles i Flæng. Snart bruger man „Ministeren“ og snart „Ministeriet“. Men jeg tror, at det var rigtigt at faa en fast Praksis; og i saa Henseende er jeg da ikke i Tvivl om, at hvor det ikke netop er Ministeriet, Institutionen, der menes, bør man i vore Love bruge Udtrykket „Ministeren“; thi det er Ministerens Person, der er ansvarlig lige over for Kongen og Rigsdagen med Hensyn til Udførelsen.

I øvrigt glæder jeg mig over, at dette Lovforslag er fremkommet, og at Danmark derved er kommet med i den Bevægelse, som